

Både udviklingslandene og industrilandene udtrykte tilfredshed med UNDP's operationelle virksomhed og med fremskridtene i gennemførelsen af den reorganisering af UNDP, der for tiden er igang på grundlag af den enstemmige beslutning, der blev truffet under styrelsesrådets 10. samling i juni 1970, og som senere blev tiltrådt af 25. generalforsamling ved resolution 2688 (XXV). Ifølge denne vedtagelse skal der bl. a. indføres en såkaldt landeprogrammering af UNDP's virksomhed med henblik på at sikre, at den bistand, der ydes igennem FN i højere grad afstemmes efter udviklingslandenes egne behov og prioritering. Samtidig tilsigtes en bedre koordinering af den operationelle virksomhed, der udføres af de forskellige FN-organer (FAO, WHO, UNIDO etc.).

I det danske indlæg (bilag 12) udtryktes der tilfredshed med, at UNDP-reformerne nu var så vidt fremme, at de første landeprogrammer kunne forelægges UNDP's styrelsesråd i januar 1972. Der udtryktes håb om, at de øvrige FN-organer efterhånden ville integrere deres udviklingsbistand finansieret over deres regulære budgetter i landeprogrammerne, og at bilateral bistand i stadig højere grad ville blive samordnet med disse. Det understregedes, at styrelsesrådet ved fremtidige revisioner af de indikative planlægger, der ligger til grund for landeprogrammerne burde tage særligt hensyn til de mindst udviklede landes behov. Endvidere advarede imod en forhøjelse af plantallene, der ikke var begrundet i forøgede bidrag til programmet. Vedrørende FN's regulære bistandsprogram udtryktes der håb om, at der under generalforsamlingen kunne opnås bred tilslutning til det af udviklingslandene under ECOSOC's 51. samling tagne initiativ til at tilføre programmet flere ressourcer. Angående FN's frivilligprogram udtaltes det bl. a., at man tilsluttede sig ECOSOC's vedtagelse om, at den særlige frivilligfond skulle benyttes til rejser m. v. for frivillige fra udviklingslandene. De lokale omkostninger burde normalt betales af modtagerlandene, men der burde dog kunne gøres undtagelser for de mindst udviklede lande, for hvilke de lokale omkostninger burde betales enten af UNDP eller af fonde, hvis denne fik tilstrækkelige midler til at varetage også dette formål.

De fleste af udviklingslandenes indlæg indeholder en appel til industrilandene om at yde større bidrag til programmet. Det fremhævedes, at stigningen i bidragene fra 1970 til 1971 på 6 pct. var utilstrækkelig ikke mindst i betragtning af, at UNDP's kapacitet til at formidle bistand efter administratorens opgivelse kunne ventes at ville stige med 15 pct. årligt.

Bl. a. Italien fandt, at UNDP's præinvesteringsprojekter ikke i tilstrækkeligt omfang blev fulgt op af konkrete investeringer.

Østeuropæiske lande og en række udviklingslande mente, at UNIDO og UNCTAD burde tildeles udførelse af flere projekter end hidtil.

Sovjetunionen udtalte, at UNDP rekrutterede for få eksperter fra de socialistiske lande. Desuden udtryktes modstand imod en udvidelse af UNDP's landerepræsentanters beføjelser. Sovjetunionen mente således, at landerepræsentanternes opgave alene skulle bestå i at koordinere projekternes udførelse.

Brasilien og andre af de mere udviklede udviklingslande fandt, at UNDP burde lægge større vægt på gennemførelsen af projekter indenfor industrisektoren. En række små udviklingslande fremhævede betydningen af gennemførelsen af regionale og interregionale projekter.

III. Resolutionerne.

1. Styrelsesrådets beretning.

2. udvalg vedtog uden afstemning et resolutionsforslag, hvorefter beretningen fra UNDP's styrelsesråd tages til efterretning. Forslaget blev ligeledes uden afstemning bekræftet af plenarforsamlingen den 14. december 1971. (Res. 2809 (XXVI)).

2. Program for udsendelse af FN-frivillige.

Pakistan fremlagde på vegne af en række udviklingslande samt Danmark, Grækenland og USA et resolutionsforslag, hvorefter UNDP's administrator og styrelsesråd anmodedes om fortsat at yde enhver mulig bistand til fremme af frivilligprogrammet. FN-systemets organisationer opfordredes til at kanalisere alle ansøgninger fra udviklingslandene om frivillige gennem FN-programmet og om at samordne al udsendelse